

Se väitti, että olin velkaa. Epäilin. En ollut ikinä nähnyt tyyppiä. Sekopäitä sitäkin enemmän. Olin jo lähdössä. Sain makkaraperunat ja maitoni ja grillijonossa oli kylmä. Hän sanoi soittaneensa ambulanssin minulle. Pyörryin krapulassa pankkiautomaatilla. Serpentiinit ja kellastunut ylioppilaslakki levisivät kadulle. En edelleenkään muistanut miestä. Valitettavasti en epäillyt tarinaa. Se halusi korvauksen henkeni pelastamisesta. Luuliko se oikeasti, että minulla olisi rahaa. Ihme jätkä. Eikö se tunnistanut minua kirjailijaksi? Annoin hänelle grilliruokani ja poistuin. Olin grillipannun arvoinen mies.